

ПРЕДСТАВЛЕНИЈЕ

Народној Скупштини Спасовској о држању Србски Новина и објавленију уредба земаљски посредством исти.

Познато је да је потребно, да се уредбе земаљске цјелому народу објављују, да би ји сваки знати могао, јербо ако ји свак незна, то се оне ни у исполненије приводити не могу. Начин објављенија овог досад је био и недостаточан и тјаготан: недостаточан јербо власти Наше немогу свакому жителу или свакому селу воособ пренисивати ји, бити могу непрестано по народу ићи и уредбе објављивати и толковати, које се носе објављенија лако и заборављају, особито што се оне после објављенија кроз власти оставе и више се не дирају, развје ако гдје која власт, и то која се догоди приљезица и способности, видећи неисполненије уредба исте устмено повтори, тјаготан пак био је тај начин по тому што никје могао сваки присуствовати при објављенију уредба.

Ја сам мислио о средству како би се најбоље и најсходније цјели уредбе ове објављивале и нашао сам да ће најбоље и најудобније бити, да се све уредбе земаљске посредством Србски Новина Народу објављују, као што се то чини по свим благоустројеним земљама, кад се тако оне објављивале буду моћи ће ји свак читати, у свако доба имати, више пута повтарвати, и тако знајући ји лакше исполњавати.

Да би пак Новине Србске народу до руку долазиле ја мислим, да ће ово средство к тому послужити.

1. Да Новине Србске свак, кому је гођ могуће, држи, но чиновник почињући од капетана па на више да ји сваки држати мора. Што се тиче исправничества и други присутствјени мјеста, као што је Совјет, као што су карантини, ђумруци и т. д. такова надлежательства да држе по једне новине, које ће плаћати чиновници исто надлежательство састављајући, и новине стављати ће у точан поредак и по истеченију године везати ће ји у књигу и положити у архиву канцеларијску. Сваки пак член оваког надлежательства, може, а и лево је, да држи за себе по једне новине.

2. Да ји мора држати свако общество, у ком има школа, и ове ће новине чувати учитељ, које ће се по истеченију године у књигу везати, и у школи као књига обществена чувати, да се свагда читати може.

3. Сваки могући манастир и свако могућије свјашчено лице.

4. Свака кафанга гдје се народ на увеселеније скупља. Може и свак отац сину, који му је из школе изашао, и хоће да практикура, новине држати, да му даде прилику, себе усовершенствовати.

Таковим начином лако ће бити свакому из своји собствени новина, а оному, који ји не може држати из туђи чиновнически, а особено обществени, на саборима или осим сабора, или из кафанески новина уредбе земаљске видити и познати и разумјети и по тому исполњавати, а моћи ће и свак чиновник увучити желећег узнати уредбу, нека ју чита у новинама.

Кромје ове ползе од држања новина проистиче и друга полза, и то непримјетително, народ читајући новине видити ће из њи шта други народ ради шта се ново по свијету догађа и тако не само што ће обогаћавати разум познанијем разни полезни предмета но видити ће себи за ползу све оно што из новина видно буде, да се добро и полезно у свету дјела, а особито у отечеству свом и тако ће новине бити полезна и поучителна историја.

Правитељство ће настојавати да се новине добро пишу давати ће у њи да се печатају уредбе земаљске и настојавати ће да се оне точно и у време свакоме достављају.

№ 1928.
30 Маја 1837 год.
у Крагујевцу.

МИЛОШ ОБРЕНОВИЋ
КЊАЗ СЕРВСКИ.

По заповјести Књажевској
Јаков Живановић
ДИРЕКТОР КАНЦЕЛАРИЈЕ КЊАЖЕСКЕ.

У К А З

Нашему управителному Совјету.

Поводом тим што се догађа да у пресудама судејеним буду подјелена мјенија членова Совјета а незна се, које је ког члена мјеније, налазимо се побуђени рјешити, да се у оваким случајима у пресудама назначе имена членова Совјета, који су које мјеније дали.

№ 2042.
5. Јунија 1837 год.
у Крагујевцу.

МИЛОШ ОБРЕНОВИЋ
КЊАЗ СЕРВСКИ.

По заповјести Књажевској
Јаков Живановић
ДИРЕКТОР КЊАЖЕСКЕ КАНЦЕЛАРИЈЕ.